

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/265/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208550
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6312208550.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd **z a m i e t a**.

II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy **z a m i e t a**.

III. Súd odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ voči odporkyni náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/265/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 5Er 482/2007 proti povinnému T. K. súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/326/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 7Er 400/2004 proti povinnej R. M. súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 331,92 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 5C/344/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 7Er 61/2007 proti povinnej B. W. súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 995,76 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

V konaní vedenom pôvodne pod sp.zn. 6C/263/2012 sa tohto nároku domáhal z dôvodu, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 6Er 48/2007 proti povinnému V. A. súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z tohto dôvodu sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 175,-Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 497,88 Eur a zároveň sa domáhal náhrady trov konania.

Uznesením č.k. 5C/265/2012-25 zo dňa 11.04.2013 Okresný súd Brezno v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") spojil veci pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/265/2012, sp.zn. 5C/326/2012, sp.zn. 5C/344/2012 a sp.zn. 6C/263/012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú tieto veci vedené pod sp.zn. 5C/265/2012.

Dňa 17.05.2013 sa odporkyňa vyjadrila k návrhu navrhovateľa a žiadala žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise sp.zn. 5C/265/2012, pripojenými exekučnými spismi tunajšieho súdu a zistil tento skutkový stav:

Podľa vyjadrenia navrhovateľa tento vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere.

V spojených veciach sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal rozhodnutie o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej zložitosti ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu.

Navrhovateľ vzniesol námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom na to, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojím konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Z dôvodov uvedeného nesprávneho úradného postupu požadoval od odporkyne náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 175,-Eur pozostávajúce z výdavkov a) na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,-Eur, b) na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,-Eur, c) na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50,-Eur a d) na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje vo výške 15,-Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenia jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu).

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Poukázala na zmatečnosť návrhu, v ktorom nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, sú nesprávne uvedené údaje o povinnej a nie sú uvedené ani dátumy doručenia podaní na súd, čo má význam pre posúdenie celej veci a ani dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Ďalej uviedla, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Zo znenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli odporkyni doručené dňa 23.04.2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

Ohľadom existencie prietáhov v konaní poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 01.01.2013), keď pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o tom, že sa sudca dopustil previnenia, ktoré má za následok prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal v predmetnom exekučnom konaní sťažnosti alebo že by existovalo takéto právoplatné rozhodnutie v disciplinárnom konaní alebo rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Z uvedených dôvodov mala odporkyňa za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup tvrdený navrhovateľom v návrhu.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedla, že tento predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ohľadom nedodržania zákonnej lehoty odporkyňa uviedla, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. Je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu predloží túto žiadosť na vyjadrenie pôvodnému súdному exekútorovi na vyjadrenie, vyčíslenie doterajších trov a zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu zo zákona. V niektorých prípadoch môže súd rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora až po uplynutí 30-dňovej lehoty, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol plnú súčinnosť. Navrhovateľ mal možnosť v prípade, že sa domnieval, že exekučný súd nekonal o jeho žiadostiach o zmenu súdneho exekútora, využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým by bolo podanie sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Pokiaľ to navrhovateľ neurobil, on sám zanedbal všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka.

Zároveň vzniesla námietku premlčania v zmysle § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009.

Ohľadom majetkovej škody odporkyňa uviedla, že navrhovateľ neuviedol či ide o skutočnú škodu, alebo ušlý zisk, neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce vznik tejto škody a požadovať paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové a nároky, ktoré si uplatňuje je možné považovať iba za hypotetické.

Kritériá, ktoré majú vplyv na výšku nemajetkovej ujmy sú uvedené v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo k zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani v čom a ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy, čím teda navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy.

Súd vytyčil pojednávanie na deň 04.04.2014. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 01.04.2014 navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. Dňa 27.03.2014 bola súdu e-mailovým podaním doručená kópia sťažnosti, na ktorej nie je uvedený dátum jej spísania ani z nej nevyplýva, či a kedy bola doručená Ústavnému súdu SR. Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania bol odôvodnený prebiehajúcim konaním o jeho sťažnosti na Ústavnom súde SR.

Podľa obsahu súd potom posudzoval túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedel. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súd potom nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov zamietol návrh na prerušenie konania,

pretože v danej veci nie sú dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. O návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Okresného súdu Brezno z rozhodovania v predmetných spojených veciach právoplatne rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici svojimi uzneseniami sp.zn. 17NcC/148/2012 zo dňa 12.10.2012 (konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/265/2012), sp.zn. 16NcC/123/2012 zo dňa 08.10.2012 (konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/326/2012), sp.zn. 13NcC/122/2012 zo dňa 08.10.2012 (konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 5C/344/2012) a sp.zn. 15NcC/139/2012 zo dňa 08.10.2012 (konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 6C/263/2012), preto neexistuje otázka, ktorú v tomto konaní Okresný súd Brezno nie je oprávnený riešiť. Okresný súd Brezno je tiež toho názoru, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky v súvislosti s podanou sťažnosťou navrhovateľa, ktorej podanie na Ústavnom súde SR však navrhovateľ nepreukázal, neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie okresného súdu v danej veci. Súd len podotýka, že predmetná ústavná sťažnosť sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17NcC/160/2012, ale v predmetnej veci rozhodol krajský súd vyššie uvedenými uzneseniami, medzi ktorými sa predmetné uznesenie nenachádza.

Odporkyňa v konaní namietala, že navrhovateľ doručil súdu návrhy predčasne, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty uvedenej v § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na to, že v čase rozhodovania súdu už táto lehota uplynula, súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvod, aby bol návrh zamietnutý pre predčasnosť.

Žiadosti o zmenu súdneho exekútora boli súdu doručené dňa 07.09.2010 a dňa 02.11.2009, preto námietka premlčania vznesená odporkyňou nie je dôvodná.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučného poriadku) v znení účinnom do 31.08.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.09.2005 do 30.11.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.12.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.12.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 240 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. decembrom 2006 sa dokončia podľa doterajších právnych predpisov, ak odseky 2 až 4 alebo osobitný predpis neustanovujú inak.

Ako vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení, v konaniach, ktoré sa začali do 31.08.2005 nebola ustanovená lehota, v ktorej by bol súd povinný rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora. K určení lehoty na rozhodnutie o návrhu došlo až s účinnosťou od 01.09.2005.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 5Er/482/2007 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 31.05.2007. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 07.09.2010. Následne súd žiadal súdneho exekútora o vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Vyúčtovanie trov exekúcie bolo súdu doručené dňa 05.11.2010. Uznesením č.k. 5Er/482/2007-13 zo dňa 16.03.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.09.2011 súd rozhodol o zmene súdneho exekútora.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 7Er/400/2004 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 06.10.2004. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 02.11.2009. Následne súd žiadal súdneho exekútora o vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Vyúčtovanie trov exekúcie bolo súdu doručené dňa 18.12.2009. Uznesením č.k. 7Er/400/2004-16 zo dňa 17.05.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2010 súd rozhodol o zmene súdneho exekútora.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 7Er/61/2007 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 19.02.2007. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 07.09.2010. Súd žiadal oprávneného, aby uviedol, či trvá na podanom návrhu na zmenu súdneho exekútora vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 322/2010-37, z ktorého vyplýva skutočnosť, že ak bol súdny exekútor zamestnancom účastníka exekučného konania (v danom prípade oprávneného), je to okolnosť, ktorá ho vylučuje z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku. Následne vyzval oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu doručená dňa 19.01.2012. Uznesením č.k. 7Er/61/2007-17 zo dňa 19.03.2012 súd exekúciu zastavil. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 43CoE/151/2012-39 zo dňa 28.08.2012 uznesenie okresného súdu potvrdil.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 6Er/48/2007 bola súdu žiadosť o udelenie poverenia doručená dňa 19.02.2007. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu doručený dňa 07.09.2010. Súd vyzval oprávneného na zaslanie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu doručená dňa 27.10.2010. Následne súd vyzval súdneho exekútora na vyčíslenie trov konania. Uznesením č.k. 6Er/48/2007-19 zo dňa 16.06.2011 súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 43CoE/276/2011 zo dňa 21.09.2011 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesením okresného súdu č.k. 6Er/48/2007-45 zo dňa 28.11.2011 bola exekúcia zastavená. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, ale Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením sp.zn. 43CoE/37/2012 zo dňa 22.03.2012 rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Rýchlosť a účinnosť súdneho konania je objektívne podmienená charakterom ako aj právnou a faktickou zložitou prejednávanej veci, ďalej správaním účastníkov súdneho konania a aj činnosťou resp. súčinnosťou štátnych a iných orgánov, ktoré sa zúčastňujú na súdnom konaní. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Navrhovateľ si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote.

Ako vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení, v konaniach, ktoré sa začali do 31.08.2005 nebola ustanovená lehota, v ktorej by bol súd povinný rozhodnúť o žiadosti o zmenu súdneho exekútora. V prípade konania vedeného pod sp.zn. 7Er/400/2004 teda nebola ustanovená lehota na rozhodnutie. Exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prieťahov, súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010-19 zo dňa 18.02.2010, exekučný súd je oprávnený kedykoľvek v priebehu exekučného konania ex offo skúmať, či sú podmienky núteného vymáhania pohľadávky splnené.

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 545/2010-15 zo dňa 09.12.2010, exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu.

Exekučný poriadok v § 57 a § 58 obsahuje dôvody, pre ktoré môže súd exekúciu zastaviť. Nie je pritom uvedená lehota, v akej tak môže urobiť.

K zastaveniu exekučných konaní vedených pod sp.zn. 7Er/61/2007 a sp.zn. 6Er/48/2007 došlo z dôvodu, že zmluva o úvere obsahovala neprijateľnú rozhodcovskú doložku. Rozhodcovský rozsudok, ktorý bol predložený ako exekučný titul sa tak považuje za nulitný akt, pretože predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný rozhodcovským súdom na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Súd len poznamenáva, že ak by exekučný súd návrhu oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyhovel a následne, po právoplatnosti tohto uznesenia, rozhodol o zastavení danej exekúcie, daný postup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, keďže jeho výsledok by bol identický s aplikovaným postupom exekučného súdu.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že rozhodnutím exekučného súdu o zastavení daných exekúcií, odpadol predmet konania o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Teda súd nemal ani v týchto konaniach za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Čo sa týka konania vedeného pod sp.zn. 5Er/482/2007 súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodovanie súdu o návrhu oprávneného na zmenu exekútora si vyžaduje osobitnú právnu úvahu zo strany súdu. Nejde o jednoduchú, automatizovanú činnosť zo strany súdu, ktorá by nevyžadovala žiadnu právnu úvahu, preto nie je možné konštatovať, že by v konaní exekučného súdu došlo k zbytočným prieťahom v konaní pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora.

Taktiež je nevyhnutné uviesť, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote o zmene exekútora nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú bolo súdom vydané poverenie. Podľa názoru súdu, v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Pokiaľ by v dôsledku nedržania zákonnej lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora mala vzniknúť navrhovateľovi škoda, musel by preukázať, že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nedodržaním uvedenej lehoty, čo navrhovateľ nepreukázal. Základom tohto nároku by potom musela byť zodpovednosť odporkyne za konanie pôvodného súdneho exekútora, ktorý mal vykonávať až do právoplatného rozhodnutia súdu o jeho zmene všetky potrebné úkony v prospech oprávneného a ak by tak nerobil, navrhovateľ by bol povinný preukázať, že práve nečinnosťou pôvodného exekútora mu

vznikla škoda. Táto skutočnosť však nebola v tomto konaní preukázaná žiadnymi dôkazmi, ktoré boli súdu predložené.

Navrhovateľ súdu nepredložil dôkazy preukazujúce, že škoda, ktorej sa dožaduje spočíva v zmenšení jeho majetku resp. v ušlom zisku. Náklady, ktoré uviedol ako majetkovú škodu majú predstavovať paušalizované náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom, náklady spojené so správou pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje, pričom všetky tieto položky sú uvedené paušalizovane vo všetkých konaniach vedených na tunajšom súde, v ktorých si navrhovateľ uplatňuje náhradu škody a nemajetkovej ujmy voči odporkyni. Súd má za to, že túto škodu, ktorá mu mala vzniknúť, navrhovateľ nešpecifikoval a nie je možné tieto náklady považovať za škodu, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Tvrdenia navrhovateľa o riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolventnosti povinného boli uvádzané iba všeobecne a hypoteticky. O návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté. Všeobecný súd nie je oprávnený konštatovať, či došlo k prieťahom v konaní. Súd má za to, že navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda a on nijakým spôsobom nepreukázal, že ním tvrdené náklady by mu neboli vznikli aj v prípade, že by bolo o návrhu rozhodnuté v zákonnej lehote.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na nemajetkovú ujmu súd by o priznaní tejto ujmy mohol rozhodnúť s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo. Nemajetková ujma nezávisí automaticky iba od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú už vyššie uvádzané, na základe ktorých súd nevidel dôvod pre priznanie nemajetkovej ujmy. Súd ohľadom tejto skutočnosti poukazuje na situáciu, kedy sa oprávnený domáhal zaplataenia svojich pohľadávok vo veľkom množstve exekučných konaní na všetkých súdoch v Slovenskej republike a súdu je tiež známe, že navrhovateľ sa v exekučných konaniach domáha aj takých plnení, ktoré sú zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Samotný navrhovateľ poskytuje spotrebiteľské úvery na základe formulárových zmlúv, ktoré obsahujú zložito formulované podmienky, z ktorých sú niektoré aj neprijateľné, s cieľom dosiahnuť zisk. V tomto konaní sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy, teda sa domáha striktnie svojej ochrany, ale vo vzťahu ku svojim klientom už nie je taký dôsledný ohľadom dodržiavania zákona. Z týchto dôvodov je súd toho názoru, že navrhovateľovi nevznikol nárok na priznanie nemajetkovej ujmy. Bolo by to v rozpore s § 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. Podnikateľskou činnosťou navrhovateľa sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporkyňou k jej vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenským spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedla, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, ako aj, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odporkyňa bola síce v konaní úspešná, ale náhradu trov konania jej súd nepriznal, pretože si ich nevyčísliła a zo spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).